

Ben Sevdamı Yüreğime Hapsettim

— Silezya · 29 Nisan 2025

Ne adını söyledim birine,
Ne de gözlerini tarif ettim rüzgâra.
Sustum...sustum öylece...
Sesim yankı olurdu duvarlara,
Ama sen sen duymazdın.
Bilirdim.

Bir bakışla başlardı içimde ki yangın,
Sen geçerken ben yanardım.
Külümü toplamazdı hiç kimse,
Çünkü herkes,
“İyi misin?”
demeyi öğrenmişti,
“Gerçekten nasılsın?” demeyi değil.

Sanki hiç olmamış gibi,
ama içimde hep sen vardın.
Sokağın köşesinde yürürken bile
bir yanım seni beklerdi,
adını anmadan,

Ben sevdamı yüreğime hapsettim,
Kilit vurdum...
Anahtarı bir gece yıldızlara fırlattım.
Belki düşer diye gözlerine.
Bir ihtimal...
Belki hissedersin beni.

Ben sevdamı içimde büyüttüm,
kimselere belli etmeden.
Sustum...
O kadar çok sustum ki,
kendim bile unuttum bazen
ne kadar çok sevdiğimi.

Sen bilmedin,
Ben söyleyemedim.
Ama kalbim hep sen dedi...
sessizce,
usulca,
sonsuzca.
Ama sen,
Görmedin.
Ben de
Sadece sevdim. Sessizce

SİLEZYA
29.04.2025